

Belasting op aanplakborden

AddThis Sharing Buttons
Share to LinkedInShare to TwitterShare to Facebook

Auteur(s): Stefaan Van Crombrugge

Rechtbank/Hof: Rb. Brugge

Editie: 1508 p. 12

Datum van uitspraak: 16 november 2015

Publicatiedatum: 08 februari 2017

Belasting op aanplakborden

Tegen een gemeentelijke belasting op aanplakborden verzet zich een belastingplichtige op grond van twee argumenten : schending van het gelijkheidsbeginsel omdat alleen zijn economische activiteit wordt belast, en schending van het verbod tot invoering van een gemeentelijke octrooibelasting. De rechtbank van eerste aanleg van West-Vlaanderen, afdeling Brugge, wijst beide argumenten af.

* Het klopt alvast niet dat de gemeente met haar belasting op aanplakborden alleen de economische activiteit van de exploitant van aanplakborden belast. Zij belast ook andere economische activiteiten: ambulante activiteiten en openbare markten, exploitatie van taxidiensten, frituren, huis-aan-huis verspreiding van reclamebladen, kermisinrichting en circussen, plaatsen van masten en pylonen en plaatsen van terrassen, tafels en stoelen. Bovendien belast de gemeente met de belasting op aanplakborden geen economische activiteit. Zij belast de op haar grondgebied geplaatste borden die bestemd zijn voor het voeren van reclame. Het voeren van reclame op zich wordt niet belast.

* De wet van 18 juli 1860 heeft alle gemeentelijke octrooien afgeschaft en een verbod opgelegd om dergelijke belasting opnieuw in te voeren. Een octrooi is een indirecte verbruiksbelasting die geheven wordt op een product dat verbruikt wordt, en die aldus gevoegd wordt bij de prijs ervan, alvorens het product uiteindelijk bij de gebruiker terechtkomt. Het kenmerk van het octrooi is dat het op het product zelf geheven wordt. De belasting op aanplakborden is geen octrooibelasting. De belasting is geen verbruiksbelasting. Een aanplakbord wordt niet verbruikt.

Rb. West-Vlaanderen (afd. Brugge) 16 november 2015